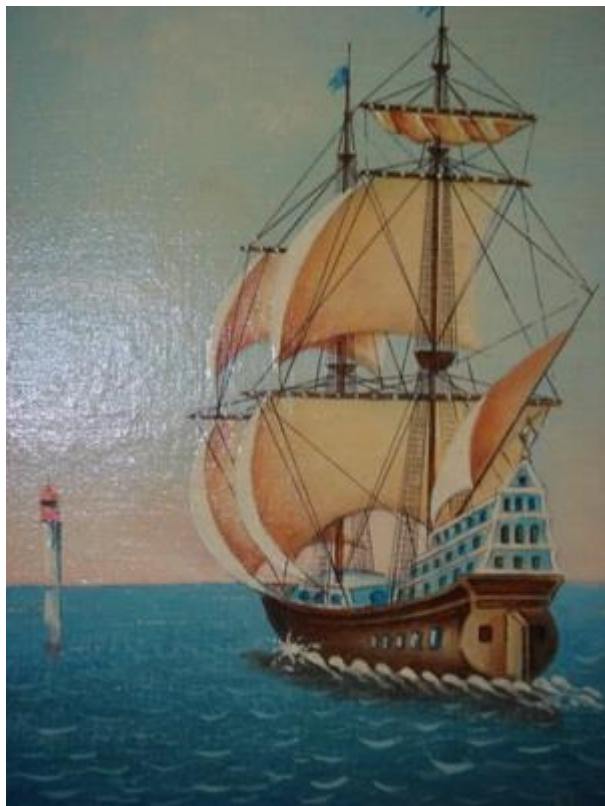

В. Волмир ПРОКЛЯТИЙ РЕЙС

ПЕРЕДМОВА

Шановні читачі! Все що описано в цій Книзі відбувалось в моєму житті. Я спробував максимально чесно описати події. Для чого? Щоб розвіяти ореол романтики за яким ховаються суворі будні тих, хто присвятив своє життя морю.

Автор

ПРОКЛЯТИЙ РЕЙС

Цього разу все почалося без звичайних неприємностей які супроводжують відправку моряка в рейс — ходити багато разів у крьюїнгові компанії, принизливо просити молодих дівчаток взяти на облік бо я ого — го який фахівець, давати гроші.

— Ало? Мені потрібен Володимир Васильович.

— Так, це я. Слухаю вас.

— Це крьюїнгова компанія «Глобал». Терміново потрібен електромеханік на судно. Ви згодні?

— Що за судно?

— Балкер на сімдесят одну тисячу тон.

— Скільки йому років?

— Чотирнадцять.

— Голопалубний, чи з кранами?

— Без кранів. Панамакс.

— Яка зарплата?

— Вісімнадцять сотень.

— На скільки контракт?

— Дев'ять плюс — мінус один.

— Що за екіпаж?

— Механік та штурмани наші, інші філіппінці. Капітан грек.

— Я всього три тижні як дома. Хочеться побути ще.

— Нам потрібно терміново повідомити компанію про вашу згоду. На роздуми вам дві години.

— Гаразд, через дві години я дам відповідь.

Я поклав слухавку. Позаду мене стояла дружина.

— Що, знову кличуть?

— Так.

— Ти ж ще не відчапав від попереднього рейсу. Скажи їм що ти не готовий. Що захворів. Нехай відчепляться.

— Вони відчепляться, але потім мені потрібно буде плазувати перед ними щоб знайшли місце.

Можуть тримати пів року на березі.

— І нехай. Хоч дома побудеш.

— Так, але ж потрібно оплачувати навчання наших хлопців, та і на майбутнє їм щось треба заробити. На ту ж квартиру наприклад. Адже старший вже має дівку, сама казала.

— Так, має. Але ще невідомо чим все закінчиться.

— Відомо чим. І нам потрібно бути готовими до цього. Я не хочу щоб мій син чекав на квартиру стільки, скільки чекав я. Тим більше що зараз квартири вже не дають.

— А може він знайде таку роботу де і квартиру дадуть.

— Дають лише міліціонерам. Всі інші мають заробити кошти на квартиру самі. Собі і міліціонерам.

— Як це? Яке відношення до цього мають міліціонери?

— Пряме. Нічого ні з чого не береться, все здобувається лише працею. Якщо комусь дали квартиру безкоштовно, то це означає лише, що хтось заплатив вдвічі більше за свою. А хто зараз може купити квартиру? Або моряк, або бандит.

— Ти вже надто далеко заїхав. В кінці кінців є і влада.

— **Влада — це можливість безкарно розпоряджатись життям і майном інших людей.**

Запам'ятай це і розповідай це дітям на уроках. Хай йдуть у владу, а не в моряки. Тоді вони будуть мати і гроші і квартири. Віднімати і ділити набагато легше ніж додавати і множити.

— Виростуть — самі зрозуміють якщо Бог дав їм розум. Але ми не про те. Ти маєш намір прийняти пропозицію?

— Я маю вибір лише теоретично. Практично — ні.

— Ти втратиш здоров'я і ті гроші не будуть потрібні нікому. Все занесеш лікарям.

— Так, дуже можливо. Але може і повезе. І не забувай про те, що з кожним роком мені все важче буде ходити в море. Адже мені вже п'ятдесят.

— Я пам'ятаю, тому і хвилююсь. Але роби як знаєш. Гроші нам дійсно дуже потрібні. А старший одружиться як тільки ти поїдеш. Він тільки боїться сказати тобі. Я це відчуваю.

— Тоді все сходиться і ця пропозиція дуже вчасна. Я приймаю її. Все вирішилось. Все складається так, що діватись мені нікуди. І що з того що я просиджу дома ще місяць? Все одно потрібно буде йти ще не раз.

Через півтори години знову дзвінок.

— Ало...

— Це крюїнгова компанія «Глобал». Мені потрібен Володимир Васильович.

— Так, це я.

— Ви приймаєте пропозицію?

— Так, приймаю.

— Ваші документи в порядку?

— Так.

— Тоді завтра о десятій будьте з документами в нас.

— В мене до вас є прохання. Приготуйте будь ласка ксерокс контракту, щоб я міг його почитати його до того як підпишу.

— Гаразд, це можна.

— До побачення.

— До побачення.

Ось і все. Потрібно потихенько збирати речі. Я повільно витягнув з — під дивана свою вірну валізу з написом «МАРЛЬБОРО» на боках. Чудова річ для подорожей. У складеному вигляді вона нічим не відрізняється від інших, але якщо розпустити бокові «блискавки», то вона виростає у висоту майже на метр. Крім того, вона оснащена коліщатками.

Наступного дня я з'явився опів на одинадцятую в крьюінг. Перевірка документів не виявила нічого, що не дозволяє мені іти в рейс. Проект контракту мені також сподобався. В ньому було прописано про кількість робочих годин і годин відпочинку, про компенсації при причиненні шкоди здоров'ю і

особистим речам і навіть про те, що я мав право на вихідний день. Пізніше я ніколи не зустрічав цього пункту в інших контрактах.

Директор крюїнгу запросив до себе в кабінет.

— Здрастуйте. Прошу сідати. — Я сів.

— Я переглянув теку з вашими даними. Ви добре зарекомендували себе в попередніх рейсах. Цього разу Грецька компанія просить прислати досвідченого фахівця. Це трохи насторожує. Попередній електромеханік через два місяці був відправлений додому як недосвідчений, хоч він вже двічі ходив в рейс і має добрі відгуки. Там щось не так. Греки мені багато не кажуть, але я не перший день замужем, і розумію більше, ніж вони мені кажуть. Я в вас як в фахівцеві не сумніваюсь, але прошу поводити себе обережно, тому що скоріш за все капітан судна різка людина. З вами поїде також начальник рації. Радіоофіцер. Він з Дніпропетровська і прибуде завтра. Завтра ви з ним зустрінетесь і завтра ж о дванадцятій годині відбудеться підписання контракту і ви отримаєте проїзні документи. Заодно і ближче познайомитесь з своїм товаришем по рейсу. Ви все зрозуміли? Запитання є?

— Запитань немає, все більш ніж зрозуміло. Ви могли би це сказати мені раніше.

— Тоді ви не погодились би піти на це судно.

— Так, це правда.

— До завтра.

— До завтра.

Так ось воно що! Капітан на цьому судні самодур. Унтер Пришибеєв. Я здорово влип. Це означає що прийдеться потратити залишки нервів які ще в мене є. А це вірна дорога на лікарняне ліжко. Потрібно добре продумати можливі варіанти виникнення непорозумінь у відносинах з капітаном. А що реально я можу зробити? Згідно до умов контракту я повинен мовчки виконувати все що накажуть. В будь-якому разі я в програші. Крюїнг просто прикрив мою персоною свою задницю. Я повинен відвести тінь з репутації крьюїнгу. «Вам оказана вісокая честь...» як говорили при Союзі. Залишається сподіватись на підтримку «білих» членів команди судна. А які вони? Що ж... все в руках Божих. Відмовитись? Можна. Але це непередбачувані проблеми на майбутнє, а я вже зовсім не «юноша». Крім того, я дав слово і це зобов'язує дотримуватись його.

Наступного дня я познайомився з своїм товаришем по рейсу. Олег. Начальник рації. Все життя в морі. Середнього зросту брюнет, тридцять п'ять років. П'ятнадцять років різниці забагато для того щоб наші стосунки були як в одnodумців. Підписали контракти. Все. Всі мости назад спалено. Всього кілька на вид звичайних папірців зовсім змінюють статус людини. Хвилину тому ти був

вільною людиною і раптом стаєш чиеюсь власністю, стаєш рабом. Згідно до вчення Карла Маркса існує два типа рабства — рабство вимушене (полон, продаж і таке інше) і вища його ступінь — рабство добровільне.

Ти відмовляєшся від того, того і того, а натомість зобов'язуєшся виконувати все, що накаже твій хазяїн. Якщо захворів — додому. Компанія оплачує лише якщо необхідно вирвати зуб. Не лікувати, а тільки вирвати. І лише якщо дуже «повезе» — втратиш руку чи ногу, або загинеш, то тоді компанія розкошелиться і зробить деякі виплати, але лише після того, якщо ти зможеш в суді доказати що ти це зробив не по своїй власній провині. Дивний стан після підписання контракту — розумієш все, а діватись нікуди. Таке відчуття ніби ти став ганчіркою і сам вітер об себе ноги. Напевно те ж саме відчуває жаба яка йде до пащі вужа. І заради чого ти все це робиш? Заради сім'ї. Древній закон — якщо в одній кишені копійка зникла, то в іншій вона прибавилась. Нічого нікуди не зникає. Якщо я хочу щоб в моїй кишені трохи прибавилось, то я повинен віддати за це частину свого життя. Я проведу найближчі дев'ять місяців в залізній бочці посеред океану. Є в контракті і плюс. Це можливість подорожувати по планеті і тобі за це платять гроші. Ти маєш можливість порівнювати життя в своїй країні і в інших. Можеш також

спілкуватись з багатьма людьми з різних культур, з різним рівнем розвитку.

Директор агентства потиснув нам руки і сказав:

— Я впевнений що ви не підведете, ви вже биті хлопці.

Старшим буде Володимир Васильович. Він працівник контори пароплавства і справу знає. Від'їжджаєте сьогодні о двадцятій годині мікроавтобусом з площі біля оперного театру на Київ. Місця вже оплачені. Ось документи на проїзд: суднова роль в чотирьох екземплярах, маршрутний лист з телефонами менеджерів в Тель-Авіві і лист-гарантія компанії. Квитки вже замовлені в Борисполі на ваші імена. Підійдете з цими документами до каси номер вісім і отримаєте квитки. Виліт до Відня о восьмій тридцять ранку. Квитки у Відні також замовлені. Отримаєте зразу ж по прибутті. Виліт з Відня об одинадцятій сорок. О третій годині будете в Тель-Авіві. Там вас зустрінуть і відвезуть в порт Хайфа де стоїть судно. Судно називається «Iannis P». Коли отримаєте квитки в Борисполі, зразу ж зателефонуйте мені щоб я знав що все добре. Запитання є?

— Немає. Все як завжди.

— Тоді не гайте часу, у вас його вже мало. Щасливої дороги.